

תקציר

מחקר זה בודק שימוש במשתנים בלשניים שונים (לוגי-סמנטי וטקסיס) במעברים מנושא לנושא בקרב נבדקים עם אוטיזם בתפקוד גבוה, תסמונת אספרגר, וביישנים (קבוצת ביקורת). המחקר עושה שימוש במהימנות בין שופטים על מנת להגדיר את המעברים מנושא לנושא. המחקר כולל שלוש קבוצות של משתתפים בנות עשרה נבדקים כל אחת. הנבדקים נבחרו מתוך גוף של 95 נבדקים (Szatmari,) ומתבגרים על הספקטרום האוטיסטי, לשונה לעומת עמיתיהם בהתפתחות התקינה. זיהוי המשתנים נעשה באמצעות ניתוח בלשני, הבוחן את המעברים מנושא לנושא אצל הנבדקים בכל אחת משלוש הקבוצות - בעלי אוטיזם בתפקוד גבוה, תסמונת אספרגר וקבוצת הביקורת. הגדרת המעברים מנושא לנושא נעשתה על ידי שופטים, ומספקת מדד תקף הן למעבר של הנבדקים והן לתגובתם כאשר המעבר נעשה ע"י די המראיין. לאחר הגדרת המעברים, נעשים ניתוחים בלשניים וסטטיסטיים בכדי לקבוע דפוסים של טקסיס (היפוטקסיס ופראטקסיס) ושל אפשרויות הרחבה, בתוך ובין קבוצות המחקר. לא נמצאו הבדלים מובהקים בין הקבוצות במשתנים השפתיים שנבדקו. נמצאו הבדלים מובהקים בין היפוטקסיס ופראטקסיס, עם יותר מקרים של פראטקסיס בתוך הקבוצה של אוטיזם בתפקוד גבוה, וגם בתוך הקבוצה של אספרגר. בנוסף, נמצאו הבדלים מובהקים בין אופציות ההרחבה בתוך כל אחת משלוש הקבוצות. נעשה ניתוח על ההשלכות האפשריות של תוצאות אלו. נדונות המגבלות של המחקר הנוכחי ומוצעים מחקרים עתידיים.